

[Forsyningsministeren.]

ligge, Produktionen er lige begyndt, og det er ganske umuligt at have et Overblik over det i Dag. Et saadant Overblik vilde, hvis man havde prøvet at fremskaffe det, være et saa løst Skøn, at det ikke havde nogen som helst Værdi, da man ikke kan vide noget om, hvordan Vejrliget bliver i den Tid, der kommer. Saa vidt man kan skønne efter det, man faar at vide rundt omkring fra, er der en ikke ringe Tørvefabrikation i Gang rundt om.

Endvidere blev der sagt noget om, at man havde ikke spurgt om Brunkul paa den Maade, jeg omtalte før. Jo, der blev spurgt, om vi havde sagt til Kommunerne, at de skulde købe Brunkul. Det har vi ikke, fordi vi har sagt, at de i al Almindelighed skal købe alt det indenlandske Brændsel, de overhovedet kan skaffe, og lave saa store Lagre som muligt. Jeg vil stadig væk vove at paa-staa, at i Byerne her paa Sjælland — og det er Byerne, der er Tale om her — vil det i Almindelighed være billigere at anvende Brunkul end Tørv. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Bøeck-Hansen har haft uheldige Erfaringer med Brunkul, jeg har nu haft særdeles gunstige Erfaringer.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse) spurgte, hvordan det kunde være, at der ikke kunde gives flere Tilladelser, naar man fordoblede Oliemængden. Af den ganske simple Grund, at den Mængde Tilladelser, der i den Anledning kunde gives, er givet, at Tildelingen af Olie er blevet stærkt forøget, siden man besluttede sig til at forøge Indførselen. Spørgsmaalet om, hvad man skal gøre for de ubemidlede, som ikke kan læge Lagre af Brændsel op, maa Kommunerne løse gennem Kommunelagrene. Det gjorde man i Begyndelsen af Krigen, og det maa man fortsætte med, det er ikke muligt for Staten at løse den Opgave. Den Støtte, der gives til i det hele taget at danne Lagre, vil ogsaa komme disse Kommuner til gode.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen spurgte om Mulighederne med Hensyn til tunge Olier. Der er ikke Spor af Tvivl om, at det i Øjeblikket er lettere at købe tunge Olier, tykflydende Olier, end at købe tyndflydende Olier, men der er ikke saa forfærdelig mange Tank-

anlæg i Danmark, der er baseret paa at have Varmerør til tykflydende Olier. Der er her en Grænse for, hvor langt man kan gaa i Retning af de svære Olier.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen mente, at det var Regeringen, som var Skyld i, at vi havde faaet den Situation, vi fik. Det mener jeg er ganske uberettiget. Handelsministeren gav Gang paa Gang Udtryk for, at man skulde købe indenlandsk Brændsel i saa vidt Omfang som muligt — at Brændselshandlerne sagde noget andet til Folk, kan Regeringen sandelig ikke hæfte for.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen efterlyste, hvad vi burde gøre. Det forudsætter, at der overhovedet er noget at gøre i den givne Situation. Det er det, Spørgsmaalet drejer sig om. Er der nogen Mulighed for at klare Danmarks Brændselsforsyning i den kommende Sæson, for saa vidt Tørvefabrikationen svigter? Jeg kan ikke se nogen Løsning af Spørgsmaalet, det erkender jeg ærligt og redeligt, fordi Befolkningen har Krav paa at faa at vide, hvordan Stillingen er. De Mennesker, som har Mistillid til Regeringen, kan ikke slippe saa let om ved det og sige, at det er vort Ansvar at anvise Udveje. Hvis der ingen Udveje er, kan vi ikke anvise nogen. Jeg tvivler om, at nogen kan vise Vej ud af den Brændselssituation, som vil opstaa, hvis Tørvefabrikationen fuldstændig svigter.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Tholstrup) mente, at han havde anvist Veje. Vi kunde blot sætte Folk, der boede i Nærheden af Vejene, til at fælde Vejtræer. Jeg tror ikke, at man, hvor der er Trafik paa Landevejene, kan lade tilfældige Folk gaa og fælde Vejtræerne. Det gaar vist ikke saa nemt. Man kunde sætte Oliemængden op. Det er det, jeg ustandselig har talt om; der er intet, vi hellere vil end forøge Oliemængden. Vi føler det som en væsentlig Opgave at faa Danmarks Brændselsforbrug lagt om til Olie, fordi det baade menneskeligt og økonomisk vilde være en stor Fordel. Det er imidlertid ikke nok at sige, at man skal gøre det, naar Muligheden for at indføre Olie ikke er til Stede i Dag. Dette Spørgsmaal lægger Regeringen allerstørste Vægt paa, og der vil blive gjort, hvad gøres kan. Men